

اعظم طالقانی
مدیر مسئول

بسمه الله الرحمن الرحيم

توافق ملی (داخلی) یا توافق بین‌المللی

پس از چند سال بحث و گفتگوی موافق و مخالف در باب گشایش مذاکره با غرب، نهایتاً در خرداد ماه گذشته مذاکره پاگرفت و تیم مذاکره کننده به سرپرستی آقایان ظریف، صالحی، تخت‌روانچی، عراقچی، و بعیدی‌نژاد و موافقت و حمایت مقام رهبری تا رسیدن به مرحله پذیرش توافق توسط طرفین ادامه دادند و با وجود همه فراز و فرودها توافقنامه تنظیم گردید و جهت راستی‌آزمایی، بررسی دولت‌ها، افکار عمومی و رفع تحریم تدریجی برای آن مهلت تعیین شد.

چند نکته قابل توجه است که یادآوری آنها جهت تقویت تجربه‌ها و کاربرد آنها مفید است:

اول: آنکه باید از همه کسانیکه وقت و فکر و مشورت و واقع بینی را به کار گرفتند تا این مذاکرات به نتیجه رسید به ویژه وزیر که با رعایت احترام و بدون دوری از چارچوب قوانین مذاکره، هر چند که بسیار سخت بود، اما تحمل سختی‌ها و تساهل رفتار مخالفان بیش از یک مذاکره عادی بود و هیچ گاه دیده یا شنیده نشد که اهانتی یا اشاره‌ای به رفتار مغرضانه یا شکست خوردگان در روند مذاکره از همه مذاکره‌کنندگان سر زند و با حفظ حرمت طرفین تلاش‌ها به نتیجه رسید.

دوم: اگر سالها در جلسات حقوقی و آموزش روش مذاکره بین‌المللی شرکت می‌کردیم به این اندازه از نظر عملی در روش مذاکره تجربه نمی‌اندوختیم که در این دوران مذاکره تجربه اندوخته‌ایم.

سوم: در این مذاکرات و راستی‌آزمایی‌ها ضرب‌المثل «صبر و ظفر از دوستان قدیم‌اند» را آزمودیم.

چهارم: باید از تیم مذاکره کننده بسیار خرسند باشیم که آنها با بهره‌گیری از این ضرب‌المثل در طول مذاکره با شکیبایی و همدلی پیش رفتند و سبب توفیق، تغییر و تحول در دهکده جهانی شده تشکر و سپاسگزاری نمود. انتظار می‌رود دستاورد این مذاکره هشدار برای عقلای خشونت‌طلب، جاه‌طلب و خیانت‌کار در جهان امروزی باشد زیرا بسیاری از محاسبات و معادلات منطقه و جهان تحت تاثیر این توافق قرار گرفتند چنانچه در گذشته گاندی‌ها، ماندلاها، و مصدق‌ها توانستند جغرافیای فیزیکی، رفتاری، اجتماعی و اقتصادی جهان را تغییر دهند. پنجم: اگر بخاطر داشته باشیم نامه‌ای که با امضاء شش نفر از ائتلاف ملی مذهبی‌ها که در ۱۰ صفحه مکتوب گردیده بود و در آن شرایط قبل از انتخابات دوره یازدهم و چگونگی عملکرد غرب یادآوری شده بود توصیه گردید سعی شود که انتخابات ریاست جمهوری دوره یازدهم در فضای آزادتری برگزار شود و پس از آن مذاکرات اتمی آغاز گردد و در واقع این توافق هم جنبه ملی و هم بین‌المللی به خود گرفت.

ششم: حال که توافق بین‌المللی با این سختی و فشار انجام شد، آیا می‌توان توافق ملی را هم با حوصله، تساهل و همراه با عقلانیت به پیش برد؟ ما آنقدر توانمند هستیم که شرایط توافق را در مقابل جامعه بین‌المللی به گونه‌ای پیش بردیم که در تاریخ چنین سابقه‌ای را تا حالا مشاهده نگردیده بود. به طوری که شورای امنیت با اینکه برخی کشورها حق وتو داشتند متفقاً رای مثبت به توافق بین ایران و غرب دادند. این بسیار ناپسند می‌نماید که نتوانیم به توافق ملی برسیم و سعی کنیم اطلاعات کامل و همه جانبه توافق را مورد توجه قرار داده تا راستی‌آزمایی خود را در جهان به نمایش بگذاریم؛ البته توافق یا وفاق ملی که باید مقدم بر توافق بین‌المللی باشد سوابق و شرایط ضروری را می‌طلبد که نیاز به فداکاری و عدم خودنگری لازم است رابط کامل ما فقط درک کردیم باید در راستی‌آزمایی ثابت کنیم از آنجا که مدعی هستیم اسلام را به طور کامل ما صرفاً درک کردیم باید در راستی‌آزمایی آن را ثابت کنیم شرایطی را می‌طلبد:

الف) برخورد گفتاری و صادقانه.

ب) صرفاً به منافع ملی بیندیشیم زیرا منافع شخصی در جهان امروز در بطن منافع علمی می‌گنجد.

ج) صفت انحصار طلبی و خودخواهی زینده مدعیان اندیشه باوری و یکتاپرستی و توحید نمی‌باشد زیرا پیام الهی تاکید بر این دارد که ذلت و خواری بر ملت‌ها غلبه دارد مگر آنکه اتکاء به ریسمان خدا و مردم داشته باشند.